

Izhaja vsako sredo. Naročnina: letno 30 Din, polletno 15 Din, za inozemstvo letno 50 Din. Inserati po tarifi. Pismenim vprašanjem naj se priloži znamka za odgovor. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

Rokopisi se ne vračajo. Plača in toži se v Ljubljani. Uredništvo in uprava je v Ljubljani v Kolodvorski ul. št. 7. Telefon inter. št. 32-59. Račun pri poštni hranilnici št. 14.194.

Na delo!

Udarec, ki je doletel našo državo z nepričakovano smrtjo njenega vidnega predstavnika, blagopokojnega kralja-zedinitelja, je bil hud in težak, tako da je vse javno življenje v nemi tugi in globoki bolesi kar zastalo. Ni pa bil tako hud in težak, da bi bila smrtno zadeta tudi država, kakor so računali zločinci in njihovi danes še skriti zaplečniki, in to zopet vsled globoke preudarnosti in modrosti pokojnega vladarja samega, ki je v svoji že pred meseci napisani oporoki poskrbel tudi za to, da se bo državno življenje razvijalo lahko tudi v primeru največje nesreče več ali manj mirno in redno naprej. Vprašanje nasledstva je rešeno, rešeno je vprašanje skrbništva, in vse državno kolesje se lahko nemoteno giblje v smeri, ki jo je začrtal pokojni vladar.

Naša stvar pa je sedaj, da veliko zapuščino čim bolje upravljamo, da izpolnimo zadnjo željo velikega pokojnika: »Čuvajte Jugoslavijo!«

Dela nam ne manjka; kajti predno bo naša država tako trdna in močna, kakor si je to želel ranjki vladar in ž njim vred vsi dobro misleči ljudje, bo preteklo še mnogo časa! Odprta in nerešena stoji pred nami še mnoga vprašanja, ki zahtevajo nujno iskreno sodelovanje nas vseh, od posameznika in njegove najnižje organizacije — občine — pa do najvišje stopinje — države.

Ne mislimo tu toliko na politična kakor pa na gospodarska vprašanja. Ne zanikamo važnosti čistec politike; toda pri vsi važnosti ideje vendar nihče ne bo tajil, da je za življenje najvažnejša zadeva vsakdanji kruh — kdor nima nesti kaj v usta, tega »politik« presneto malo briga. Od vseh gospodarskih vprašanj pa je zopet pri nas najvažnejše kmetstvo, ker je kmetijstvo — hvala Bogu ali pa žalibog — pri nas vir vsega gospodarskega življenja! To vidimo najbolj danes, v dobi splošne gospodarske stiske, ko vse nazaduje in propada edino-le zato, ker propada kmet in kmetstvo blagostanje. Celo v industrijskih državah, kakor je n. pr. Nemčija, so začeli uvidevati, da je kmet edini in najtrdnjši rednik cele države in vsega prebivalstva, tudi industrijskega; toliko bolj moramo uvaževati to osnovno spoznanje mi, kjer naša industrija gospodarsko prav malo pomeni za skupnost.

To spoznanje mora prodreti tudi pri nas v Dravski banovini, kjer je res nekaj industrije, a še zdaleka ne toliko, da bi se lahko hvalila s tem, da ona kmete »držič«, češ če gre industriji dobro, gre dobro tudi kmetom, ker lahko delavcem prodajajo svoje pridelke. To je le navidezna resnica: Danes vidimo, da tudi najboljše industrija stoji, če kmet nima denarja, da bi njene izdelke kupoval.

Za ugodno rešitev kmetstvo-gospodarskih vprašanj pa kmetje ne smejo prepuščati brige in skrbi drugim, kakor so to delali žalibog doslej, ampak morajo skrb za sebe in za svoje zadeve sami vzeti v svoje roke! Šolanci (»inteligence«) in drugi poklicani in nepoklicani »skrbniki« in »zastopniki« kmetov so imeli pri nas

priležnosti dovolj že skoro 100 let, da izpolnijo svoje kmetom dane obljube, a do danes ne vidimo posebno mnogo plodov raznih »obljub«. Te žalostne resnice in tega spoznavanja se pa morajo začeti naši kmetje vendar že enkrat zavedati in iz tega spoznanja izvajati tudi posledice: to se pravi, da morajo sami prevzeti skrb za sebe in za svoje koristi!

To svojo veliko in važno nalogo pa morejo kmetje izvršiti le, če se združijo v svoji enotni kmetstvo-stanovski organizaciji, kjer bodo imeli prvo in glavno besedo oni sami, brez raznih »skrbnikov« v ospredju ali v ozadju.

Pokojni vladar je rekel: »Vas je vas in brez vasi ni ničesar!« Tudi te besede so oporoka!

Proglas nove vlade

Jugoslovanskemu narodu!

Takoj po nastopu nove vlade je izdalo regentstvo sledeči proglas:

S poslednjo voljo blagopokojnega viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja smo določeni za kraljeve namestnike vzvišenemu sinu, prestolonasledniku kraljevine Jugoslavije, Njegovemu Veličanstvu kralju Petru II. v smislu odstavka 2. čl. 42. ustave.

To težko dolžnost smo prevzeli, položivši predhodno v smislu odstavka 4. čl. 42. ustave pred narodnim predstavništvom prisego, da bomo Njegovemu Veličanstvu, kralju Petru II., zvesti in da bomo čuvali nad vse edinstvo naroda, nezavisnost države in celotnost državnega ozemlja.

Vršeč kraljevo oblast, bomo mi vedno in edino imeli pred očmi interese prestola in dobrobit Jugoslavije.

V naši plemeniti nalogi za napredek kraljevine Jugoslavije smo uverjeni, da bo z nami ves naš narod, ker smo imeli priliko videti v teh težkih dneh in usodnih momentih, kako velika je bila ljubezen in globoka vdanost vsega naroda svojemu viteškemu kralju Zedinitelju in kolikšno je spoštovanje do velikega dela, ki ga je ustvaril z žrtvovanjem samega sebe.

Naša sveta dolžnost je, da čuvamo veliko delo svojega narodnega voditelja, delo, ki nam ga je zapustil v sveto sporočilo v bolestnem trenutku, ko se je poslavljaj od življenja, in da združeni in složni še bolj delamo za napredek in krepimo svojo ljubljeno državo, da bi jo z vedrim čelom in z radostjo v srcu izročili Njegovemu Veličanstvu kralju Petru II., ko dora-se, da vzame na svoje rame težko breme državne uprave.

Vse svoje življenje, vse svoje moči je blagopokojni viteški kralj Zedinitelj posvetil svojemu narodu. Sam nam je s tem dal primer in pokazal pot, kako se služi blaginji in interesom svojega naroda, a usoda je hotela, da tudi njegova tragična smrt odkrije vsemu svetu, kako čvrsto in nerazdružljivo je naše narodno edinstvo. Na nas leži velika dolžnost in zgodovinska odgovornost, da ohranimo veliko delo in da bomo vredni svojega slavnega vladarja.

Mi smo uverjeni, da nam bo pri tej težki nalogi pomagal ves jugoslovanski narod, ker se zavedamo sile duha in rodoljubja, ki sta vedno bila odlika naše viteške zemlje. Zedinjeni v tugi in boli za izgubljenim svojim velikim kraljem, združeni v ljubezni in vdanosti do države

in doma Karagjorgjevičev, bodo Jugoslovani še enkrat pokazali vsemu svetu, da jih noben udarec usode ne more omajati in da bodo vedno zmorni, da mečni in strnjeni povedejo svojo državo v boljšo bodočnost.

To bo naša najboljša in skupna služba kraljevskemu domu in kraljevini Jugoslaviji. — Čvrsto združeni znotraj, varni in spoštovani od zunaj, vojaško dobro opremljeni, lahko z vedrim čelom gledamo v bodočnost. Tako bo veliko delo viteškega kralja, močna in napredna Jugoslavija, še bolj učvrščeno in utrjeno v splošno blaginjo naroda.

S temi mislimi se združimo okoli mladega kralja Nj. Vel. Petra II., nad katerim materinsko bedi tudi njegova vzvišena Mati, Njeno Veličanstvo kraljica Marija, in z vero v Boga glejmo z zaupanjem v bodočnost.

Naj živi Njegovo Veličanstvo kralj Peter II.!
Živela Jugoslavija!

25. oktobra 1934 v Beogradu.

Kraljevski namestniki:

Pavle s. r.

Dr. Radenko Stanković s. r.

Dr. Ivo Perović s. r.

(Slede podpisi članov vlade.)

Pred izpremembro v senatu

Po ustavi so naši senatorji deloma voljeni, deloma imenovani, in njihov mandat traja 6 let; to pa ne za vse senatorje, ampak samo za polovico njih, ker mora polovica po 3 letih odstopiti. Tiste, ki morajo odstopiti, določi žreb. Ker pa so tri leta od izvolitve (imenovanja) senatorjev sedaj potekla, se je te dni vršila seja, na kateri so z žrebom določili, kateri senatorji morajo izpasti.

Žreb, ki določa odstop, so od senatorjev iz Dravske banovine potegnili: dr. Fran Novak, dr. Vladimir Ravnihar in dr. Janko Rajar.

S temi vred morajo odstopiti tudi njihovi namestniki: dr. Alojzij Goričan, g. Ciril Pirc in Ivan Sanein.

Nove volitve v senat bodo čez 2 meseca. Volilno pravico imajo pa po zakonu samo poslanci, banovinski svetniki in župani.

Varčevanje

Te dni obhajajo po vsem svetu »dan varčevanja«.

»Oj-jej,« bo zamahnil marsikdo, ko bo bral besedo »varčevanje«. »Kaj pa naj prihranim, ko še za življenje ni? Ali naj stradam kakor znani ribniški konj, ki je prav takrat poginil, ko se je že naučil stradati?«

Kdo drugi bo pa zopet rekel: »Lepo je varčevanje, prav lepo; tudi jaz sem varčeval, sedaj pa imam vruga od vsega varčevanja! Pred vojno sem hranil zlato, dobil sem pa papir; po vojni sem znova hranil, pa je ljudem padlo nekaj v glavo, da nočejo nič slišati o tem, da bi mi dali kaj prida nazaj! Naj kar varčuje, kdor hoče!«

Takšnega in podobnega govorjenja slišite lahko v mestu in na deželi več kot preveč. Povedati pa moramo, da takšno govorjenje ni posebno pametno, ampak je silno površno!

Kaj pa, če bi človek, ki pravi, da ne more varčevati, ker da nima niti za sol, samega sebe nekoliko natančneje pogledal? Ali ne bi videl, da nosi na sebi on sam ali pa tudi njegova družina, marsikaj, kar ni neobhodno potrebno? Mi gotovo ne rečemo — in še manj želimo — naj bi priprosti ljudje hodili okrog po svetu kakor raztrgani capini in potepuhi ali pa da naj bi stradali; prav gotovo pa je med nami tudi precej takih ljudi, ki si kupujejo stvari za drag denar, ki bi jih lahko nadomestili z domačimi pridelki in izdelki. Ali mislite, da bi res komu škodovalo, če bi zajutrkoval mastno domačo prežganko namesto drage kave? Ali pa če bi užival namesto dragega tujega riža pošteno doma pridelano kašo? Kjer seveda niti prežganke

niti kaše ni, tam nihče ne bo govoril o varčevanju; toda tam, kjer je, je pa že kakšna beseda dovoljena.

Resnica je tudi, da so ljudje po vojni mnogo izgubili (na vrednosti). To pa še ni nikakšno opravičilo za nevarčevanje ali pa celo za zapravljanje. »Kjer je krava — tam naj bo še tele,« tako ne govori pameten in razsoden mož, ampak kvečjemu kakšen pijanec. Pameten gospodar se pobriga, da si ohrani vsaj tele in začne znova!

Največja težava glede varčevanja pa je pri nas z denarnimi zavodi. Ti so zaradi neizplačevanja oziroma le delnega izplačevanja vlog izgubili mnogo nekdanjega zaupanja, to je žalostna resnica. Toda vprašanje pa je, če je to nezaupanje tudi opravičeno!

Kdor zasleduje naše gospodarske razmere, mora priznati, da danes nezaupanje ni več opravičeno! Danes vračajo vsaj nekateri naši denarni zavodi nove vloge zopet po stari navadi — kadar jih kdo hoče! Drugič vidimo, da ljudje tudi stare knjižice prav radi kupujejo in jih iščejo celo v časopisnih oglasih. To je dokaz, da niso brez vrednosti in da odloženo še ni izgubljen! A tudi največji nezaupnež ima tudi brez denarnih zavodov dovolj priložnosti, da svoj denar sam varno naloži!

Vse te okolnosti govore za to, da se varčevanje danes zopet prav dobro izplača, zlasti dokler se kaže še pomanjkanje gotovine. Obup, kakor se je javljal nekaj časa, je najslabše zdravilo za gospodarske bolezni; pomaga nam iz stiske lahko samo pogum in krepka volja za novo delo.

Uspeh delovanja hranilnic v Dravski banovini

V 29 samoupravnih (banovinskih, mestnih, občinskih in okrajnih) hranilnicah Dravske banovine so zbrani prihranki preko 160.000 vlagateljev v skupnem iznosu nad dinarjev 1.100 milijonov. S temi prihranki je omogočenih nad 20.000 posojil in kreditov v skupnem iznosu 950 milijonov dinarjev. S pomočjo hranilniških posojil se je zgradilo blizu 360 šol, 11 cerkva in župnišč, 80 vodovodov, 56 občinskih uradnih poslopij, do 70 občinskih stanovanjskih hiš, 29 gasilskih domov, 6 sodnijskih poslopij, 24 elek-

trarn, 39 mostov, mnogo cest in drugih javnih naprav ter na stotine zasebnih hiš.

Že te številke izpričujejo velik pomen, ki ga imajo hranilnice v narodnem, občinskem in državnem gospodarstvu. Zato varčujmo, držimo se svojih hranilnic, da tako z lastno močjo in lastnimi sredstvi pomagamo dvigniti naše narodno gospodarstvo!

Brez varčevanja ni kredita, brez kredita ni napredka.

Neopravičljiva politika

Zgodovina nam pripoveduje, da so ljudje imeli že v starih časih zavetišča ali »azile«, kamor so se zatekali zločinci od vseh vetrov pod varstvo kakšnega posebnega božanstva. Tudi stari Rim je bil — po pripovedki tako zavetišče, kjer so se zbirali roparji itd., ki so se pa med seboj prav dobro razumeli in ki so položili temelje nekdanjemu mogočnemu rimskemu cesarstvu.

Tudi moderne države — a ne vse — priznavajo pravico varstva raznim zločincem, predvsem »političnim«. Kdor je n. pr. v nevarnosti, da ga primejo doma zaradi predolgega jezika nekoliko bolj trdo, ta se lahko reši pred kaznijo, če se mu posreči pravočasno pobegniti v tujo državo, ki priznava takim ljudem »zaščito«. To se pravi, da tuja država domači državi takega »zločinca« ne izroči, dokler se »zločinec« v tuji državi obnaša dostojno in ne dela nikomur nadleže.

»Za kriminalne« zločince pa ta zaščita ne velja več: kdor n. pr. koga ubije, temu beg v Anglijo ali v Švico nič ne pomaga: če ga tam policija najde, ga izroči njegovi domači oblasti v nadaljnje postopanje.

A tudi to ni dopustno, da bi kakšna tuja država trpela v svoji sredi ali pa celo podpirala z denarjem ali pa moralno kakšne ljudi, ki na njenem — tujem — ozemlju rovarijo proti lastni državi ali pa celo snujejo zločinske atentate z vednostjo tuje države. To velja tem manj takrat, če zločinci kakšen atentat res izvrše. Dandanes namreč prevladuje mnenje, da je treba vsak atentat smatrati za navaden ali »kriminalni« zločin, čeprav izvira iz političnih nagibov.

Na tem stališču stoji tudi naša vlada, ki je izjavila, da ne more dalje mirno gledati, kako se v tujih državah zbirajo ljudje, ki delajo na propad Jugoslavije, in da tam uživajo neopravičljivo zaščito. Zločince naj zadene zaslužena kazen — to je dandanes splošno veljavno načelo.

Pričakovati je, da bo preiskava o zločinu v Marseille-u polagoma pojasnila sedaj še precej temno ozadje napada in da oboji krivci: tisti, ki so zločin izvršili ali ga dejansko pomagali izvršiti in pa tisti, ki so vse priprave mirno gledali in trpeli, ne bodo ušli!

To zahteva pravičnost in civilizacija, če ne čemo pasti globoko nazaj!

Opozorilo občinam!

Iz Beograda poročajo: Ob priliki tragične smrti Viteškega kralja Aleksandra so posamezne občine in druge korporacije sprejele sklepe o postavitvi spomenika velikemu pokojniku. Umetniški spomeniki, dostojni velikega kralja, so dragi in jih je nemogoče postaviti v teh težkih gospodarskih časih s skromnimi sredstvi posameznih občin in korporacij, marveč le s skupnimi sredstvi vsega naroda. Dokler se torej ne uredi vprašanje postavitve spomenika splošnega narodnega priznanja in hvalečnosti do kralja Zedinitelja v smeri splošne akcije, naj občine in druge korporacije počakajo s takimi sklepi.

Omejitev raznih prireditev do 21. novembra t. l.

Od 26. t. m. pa do všteteja 21. novembra t. l., to je za trajanje globoke žalosti, so dovoljene samo prireditve resnega ali prigradnega značaja, kakor gledališke in kinematografske predstave, koncerti, godba in druge prireditve, ki niso veselega značaja. Dovoljeni so tudi sejmi, sestanki in slične prireditve, vendar ne sme biti godbe ne zabave ne pod milim nebom ne v zaprtih prostorih. V tem času ne bo dovoljeno nobeno javno veseljačenje, popevanje, godba, kvartanje, biljardiranje, igranje domina, tombole ne nobena druga zabava ne ples, ne kakršnakoli druga prireditev ne zabava.

Vse cerkve v Mehiki zaprte

Spor med državo in cerkvijo v Mehiki traja dalje, ker se cerkvene oblasti nikakor ne morejo sprijazniti z agrarno reformo, ki je najbolj zadela ravno cerkvena veleposestva, predvsem samostanska. Mali kmetje in delavci, katerim bi agrarna reforma omogočila vsaj količnik človeka vredno življenje, stoje naravno na strani vlade, cerkveni krogi pa se z vso silo upirajo. Zaradi tega spora je prišlo na več krajih zopet do krvavih pobojev.

Te dni pa je mehiška vlada izdala odlok, da se vsi katoliški duhovniki iz dežele izženejo, ker niso mehiški državljani, ampak državljani Vatikanske države. Ta ukrep je izzval med katoliško duhovščino silen odpor, in katoliški dijaki groze z novo revolucijo.

Zakon o strankah na Češkem

Vlada je sklenila predložiti parlamentu zakon o strankah, po katerem bo vlada lahko ustavila delovanje političnih strank in jih po potrebi tudi razpustila. Stranke bodo registrirane in bodo le kot take lahko sodelovale pri volitvah. Predpogoj za registracijo kakšne stranke pa je priznanje češkoslovaške države in republikanske državne oblike. Po tem zakonskem predlogu komunisti ne bodo mogli sodelovati pri bodočih volitvah, ker so proti demokratski državi ureditvi, njih nesodelovanje pri volitvah pa bo povečalo socialistično stranko, vsled česar bo potrebno, da se najde nekak izhod. — Z drugim zakonom se bo izvršila volivna reforma na ta način, da bo odrejen državni kvorum, to se pravi, da nobena stranka ne bo mogla biti zastopana v parlamentu in senatu, če ne doseže z zakonom določenega števila glasov. Zaradi tega so se med skrajnimi desničarskimi strankami že pričela pogajanja za ustanovitev skupnega bloka, ki bi enotno nastopal pri prihodnjih volitvah.

Kredit za pogozdovanje

Ministrstvo za gozde in rudnike je odobrilo Društvu za zdravstveno zaščito dojenčkov in mladine v Mariboru kredit v znesku 30.000 Din za pogozditev okolice Doma otroškega okrevališča, gozdnemu ravnanstvu v Ljubljani pa 70.000 Din za pogozdovanje goličav.

Dva jubileja

**Pesnik Franc Ksaver Meško
60letnik**

Pesnik Franc Ksaver Meško, čegar spisi niso znani samo pri nas, ampak jih mnogo prevajajo tudi v tuje, zlasti v slovanske jezike, je bil rojen 28. oktobra l. 1874. pri Sv. Tomažu nad Ormožem. L. 1898. je bil posvečen v duhovnika. Služboval je nato v raznih krajih na Koroškem, l. 1919. pa so ga s Koroškega pregnali. Sedaj je župnik na Selu pri Slovenjgradcu.

Pesnik Meško je pridno sodeloval pri vseh slovenskih leposlovnih listih, izdal pa je tudi več samostojnih književnih del. Njegova dela: Kam plovemo? Mladim srcem, Volk spokornik, Ob tihih večerih in še lepo število drugih so ga napravila znanega po vsej naši domovini.

★

Preč. g. Janko Barle — 25 let župnik

Pred 25 leti je prevzel župnik g. Janko Barle vodstvo župnije sv. Jakoba v Ljubljani. V 25 letih svojega župnikovanja si je pridobil

mnogo zaslug za župnijo, njeno cerkev in za župljane, ki danes z iskreno radostjo čestitajo svojemu župniku.

Z vso iskrenostjo čestitamo vzornemu duhovniku in zvestemu prijatelju kmetkega stanu tudi mi.

Olajšan izvoz sena in slame v Nemčijo

Generalna direkcija drž. železnic poroča, da stopi nova jugoslovansko-nemška direktna tarifa za izvoz sena in slame v Nemčijo v veljavo 15. novembra. Ker za izvoz tega blaga dosedaj ni obstojala direktna tarifa za promet med Nemčijo in Jugoslavijo, bo s tem našim izvoznikom olajšan direktni izvoz tega blaga v Nemčijo.

Kmetijski delavci

Delo, ki ga izvršujeta kmet-gospodar in njegov delavec, predstavlja v socialnem agrarizmu posebno poglavje in to poglavje hočemo na tem mestu osvetliti in podčrtati njegovo važnost in značaj v sodobni agrarni politiki.

Predvsem moramo ugotoviti, da govorimo le redkokdaj o agrarnem delavskem in socialnem vprašanju v kmetijstvu samem, vzrok temu leži najbrž v dejstvu, da se oziramo v zakonodaji mogoče preveč na delodajalca, pri tem pa pozabimo nehoti na delavca samega, ki potrebuje predvsem danes ne samo vso zaščito državne in banovinske oblasti, temveč tudi zaščito svojega socialno čutečega gospodarja. In kaj doživljamo v resnici: poljedelski delavec z obupom in gnevom zapušča svojega gospodarja in to zato, ker ne vidi nikjer zboljšanja svojega socialnega položaja, starostnega in bolezenskega zavarovanja, seli se v mesta in trge, kjer upa na boljše čase.

In kaj vidi v mestu? Delavsko vprašanje je v mestu sicer kolikor toliko urejeno, toda obstajata pomanjkanje zdravih stanovanj in brezposelnost; socialna razlika med delavcem in podjetnikom se je tako poostrila, da se neizbežno javlja razredna borba med idealne in socialne življenske ureditve posameznega delavca; pri nas pa še posebno ni mogoče pričakovati ugodne rešitve industrijskega delavskega vprašanja, ker nimamo velike in jugoslovanske industrije, večina podjetij in kapitala je v tujih rokah, ki ne bodo in niso nikdar našle dobre in socialne besede za našega jugoslovanskega delavca, temveč ga od zore do mraka neusmiljeno izkoriščajo, dobiček, odnosno odvišni kapital pa gre preko meje.

Na kmetih je dejanski stan povsem drugi, kajti o zmagi veleposestnikov ne more biti nikdar več govora in država je tukaj potom agrarne reforme izrekla že svojo zadnjo besedo. Kmetijstvo pozna socialne stopnje od hlapca preko malega posestnika do veleposestva, ki mora biti v bodočnosti le edino v državnih in

banovinskih rokah, privatno (zasebno) veleposestvo mora docela izginiti, s tem izgubimo tuje, škodljive in sovražne vplive na našega kmeta, našo vas in mesto, in ko bodo razdeljena povsem vsa veleposestva (namreč privatna), bo izginila marsikatera življenska brezupnost na deželi. Zagotoviti je treba poljedelskemu delavcu neodvisnost od posameznega delodajalca, t. j. namestiti ga je treba pri kmetih in urediti medsebojne odnose med kmetom-gospodarjem in delavcem (poljedelskim) tako, da bosta zadovoljna oba na korist mirnega vaškega sožitja in kmetke kulture, socialne izolacije (osamljenosti) delavec ne sme čutiti in premostiti je treba v ta namen vsa, še danes žalibog vladajoča nasprotstva med gospodarjem in delavcem, ki pa sicer niso več tako velika kakor pod fevdalnim in veleposestniškim sistemom (sestavom). In ko bodo vsa ta nesoglasja odstranjena, naj se delavec, ki se je odtujil domači grudi, vrne v objem miljeja (okolice), v katerem je zrastel in ki pod normalnimi prilikami mora nuditi spet dovolj dela in zaslužka. Jasno je, da tega vprašanja ne bomo zamogli takoj rešiti, toda načeti ga je treba, pokreniti vse za dosego tega cilja, odstraniti vse nasprotnike in ili po poti, ki je edino pravilna in uspešna za kmeta in delavca.

Da je tudi država zainteresirana na poljedelskem delavskem vprašanju, je povsem razumljivo in to je za njo precej težko, kajti na eni strani mora skrbeti za kmetijstvo in kmetaposesnika, na drugi strani pa ni brez zadovoljive ureditve kmetko-delavskega vprašanja nobenega uspeha in napredka v kmetijstvu samem. Zato upamo, da se bo naša najboljša pot, ki bo ugodila obema. Vsaka država skrbi po svojih razpoložljivih sredstvih za to, da so vsi državljani zadovoljni in srečni in to zadovoljstvo ne prinašajo samo dobre plače, temveč tudi samostojnost in občutek, da so kulturne, gospodarske in socialne prilike posamezne države urejene vsaj za večino vsega prebivalstva. L. J.

Naše gospodarstvo v številkah

Pred tedni je bila po celi državi cela vrsta shodov in zborovanj pod geslom »Svoji k svojim«. Zborovanja so imela namen opozoriti najširšo javnost na silno škodo, ki jo trpimo, ker kupujemo za drag denar silne količine tujega blaga, dostikrat po nepotrebnem, za domače blago se pa ne menimo, kar je zlasti za naše kmete, obrtnike in delavce silno pogubno.

Na velikem zborovanju v ljubljanskem »Union-u« smo slišali sledeče, naravnost obupne številke:

L. 1926 smo izvozili 300.000 ton pšenice za 846 milijonov Din, lani pa samo 12.700 ton v vrednosti 16 milijonov Din. Tudi izvoz goveje živine se je silno skrčil, saj smo je izvozili leta 1926 za 355 milijonov Din, l. 1932. pa samo za 58 milijonov Din. Izvoz je torej padel pri goveji živini zadnja leta na sedmino, pri pšenici pa na petdesetino! Lesa, ki je glavni izvozni predmet v Dravski banovini, smo izvozili l. 1926 za 1 milijardo 600 milijonov Din, l. 1932 pa samo za 420 milijonov Din. Skupno smo izvozili l. 1926 za 3 milijarde Din, lani pa samo za 870 milijonov dinarjev. Zaradi gospodarskega zastoja je prišlo ob kruh 110.000 ljudi, ki so zaslužili na leto okrog 800 milijonov Din. Zaposleni so pa izgubili zaradi znižanja mezd na leto okrog 90 milijonov Din. V Sloveniji so bili najbolj prizadeti rudarji, ki jih je bilo l. 1925 zaposlenih 16.700, lani pa samo 9746; mezde v premogovnikih so znašale l. 1925 187 milijonov Din, lani pa samo 68 milijonov Din. Mezde so silno padle ter je zaslužilo lani 64.700 delavcev samo 8 Din na dan in le 14 odstotkov delavstva je zaslužilo nad 48 Din na dan. Vse to vprav kriči, da se morajo pri nas ustvariti možnosti za primeren

zaslužek našega delavstva. Razumljivo je, da zaradi tako katastrofalnega stanja pada davčna moč prebivalstva. Čeprav smo že na robu gospodarskega propada, vendar si še slabšamo položaj, ker slepo kupujemo tuje blago. V primeri z izvozom, uvažamo ogromne količine tujega blaga. Tako bi morali n. pr. izvažati 23 let pšenice, da bi pokrili vrednost uvoza tkanin, uvoženih v enem letu. Kosmetičnih preparatov pa uvozimo na leto v protivrednosti 6000 volov. Riža uvozimo na leto za 50 milijonov Din, čipk za 3 milijone, zelenjave za 5 milijonov Din!

Te številke kričijo kar do neba in jasno je, da bomo morali ukreniti karkoli, da se to stanje popravi. Ne bo pa dovolj, da izvajamo geslo »Svoji k svojim« le v toliko, da kupujemo svoje potrebščine pri domačih trgovcih, ampak zahtevati moramo z vso odločnostjo, da nam trgovci prodajajo res le domače blago! Tega blaga pa ne smejo — ali bi ga vsaj ne smeli — prodajati po pretiranih, ampak po primernih cenah, pa bi se učinek kmalu poznal! »Rodoljubec« tudi za domačega trgovca ne sme biti izgovor za odiranje ali za navijanje cen, ampak trgovati je treba trgovsko: primerno blago za primerno ceno.

Blasnikova „Velika pratika“ za l. 1935 je izšla letos že devetdesetič. Za ta jubilej je prav lepo in primerno opremljena. Znano je, da hočejo imeti Slovenci samo to pratiko, ne samo pri nas doma, temveč tudi v inozemstvu, v Ameriki, Nemčiji, Avstriji, Italiji itd. Ta edino prava in res domača pratika se naroča pri tiskarni I. Blasnika nasled. v Ljubljani.

Proti „veleblagovnicam“. Kaj pa kmetje?

»Veleblagovnice« so trgovine, običajno v vele mestih, kjer dobiš v eni in isti trgovini vse, od žepnega robca do avtomobila in od navadne moke do najbolj izbranih jedi. Takim trgovinam pravijo Nemci »Warenhaus«, pri nas pa so take trgovine še neznane.

Kapitalistom, seveda tujim, pa je zadišala tudi Jugoslavija. Ni še dolgo tega, kar se je zvedelo, da namerava neka tuja družba, baje »ameriška«, ustanoviti »veleblagovnice« tudi po vseh naših večjih mestih. Domači trgovci pa so se tej nameri odločno uprli in vlada je izdala sledečo uredbo:

Čl. 1. te uredbe slove: Prepovedano je ustanavljanje trgovin v velikem obsegu, velikih skladišč po čl. 140., odst. 3., obrtnega zakona.

Člen 2. Za trgovine velikega obsega se smatrajo trgovine, ki v večjem obsegu trgujejo z blagom raznih strok, razdeljenim po oddelkih po vrstah blaga in v prostorih, ki obsegajo več kakor eno nadstropje.

Člen 3. Prepovedano je tudi razširjanje obstoječih trgovin velikega obsega, bodisi da bi se uvedle nove stroke bodisi da bi se razširili prodajni prostori.

Člen 4. Prepovedi po čl. 1. te uredbe se ne nanašajo na trgovine velikega obsega, ki so začele delovati pred uveljavitvijo te uredbe. Te trgovine morajo v roku meseca dni po uveljavitvi te uredbe prijaviti splošni upravni oblasti 1. stopnje stroke (branše), s katerimi so doslej trgovale.

Člen 5. Za kršitve določb te uredbe se bodo izvajale določbe o kršitvah in kaznih obrtnega zakona.

Člen 6. Ta uredba stopi v veljavo z dnem razglasitve v »Službenih novinah«, preneha pa veljati dve leti po uveljavitvi.

Ta uredba je vse hvale vredna. Mi privoščimo trgovcem od srca ta uspeh, želeli bi pa s svoje strani, da se tudi opravičene želje kmetov, zlasti pa združništva z isto vneto in naglico upoštevajo.

Nakup sadja je zadeva zaupanja

Naš sadni trg nudi pestro sliko vsakomur, kdor se zanima za sadje, ko ga ogleduje ali nakupuje za svojo porabo. Številni sadni prodajalci prodajajo najrazličnejše sorte sadja, ne glede na kakovost in trpežnost. Nepoučen nakupovalec kupi vse, kar se mu ponuja. Ne vprašuje se mnogo po dobrih sortah sadja. Meročajne so več ali manj cene, kakovost sadja stopi navadno v ozadje. Tako starodavno trgovanje s sadjem pa ni niti za prodajalca, še manj za kupca dobro, vsled tega trpi mnogo splošna uporaba sadja.

Vsakega konsumenta mora zanimati predvsem kakovost in čas užitnosti nakupljenega sadja. Zato hočemo navesti nekaj sort, pripravnih za zimsko uporabo. Razne renete, kakor: baumanova reneta, ananas, mošangar, carjevič, razni kosmači, zlata parmena, kanadka, voščenska, ribstonovec, šampanjska reneta, dalje navadne sorte helfler, domači rdeči pogačar, bobovec, štetinec itd. so jabolka, ki jih imamo letos dovolj na domačem trgu na prodaj. Zelo važno je gotovo za kupca, da upošteva torej kakovost, pristnost in trpežnost sorte — in nazadnje tudi ceno pri sadju, ki ga namerava kupiti. Iz povedanega sledi, da je nakup sadja za zimo stvar medsebojnega zaupanja med prodajalcem in konsumentom. Nakup sadja na slepo srečo in po nizki ceni se čestokrat maščuje. Zato odreže najboljše dotični, ki nakupi sadje pri Kmetijski družbi v Ljubljani, ki je sortirano, ne samo po debelosti in sortah, temveč tudi po trpežnosti in kvaliteti in strogo kontrolirano po lastnih strokovnih organih v vseh

ozirih. Zanimanci se vabijo na ogled razstavljenega sadja pri Kmetijski družbi v Ljubljani, Novi trg 3, med poslovnimi urami.

Državna podpora za žrtve prirodnih nesreč

Kakor vsako leto so tudi letos toča in druge elementarne nesreče uničile večje ali manjše površine posevkov. Med njimi so tudi takšna polja, kjer je ozimina popolnoma uničena in ni niti semena za setev. Da pomaga siromašnim poljedelcem, je kmetijsko ministrstvo podelilo denarno pomoč za nabavo semena najrevnejšim kmetom, ki so zaradi elementarnih nesreč najbolj trpeli.

Podpora se takole razdeli po banskih upravah:

banska uprava v Skoplju 40.000 Din, v Nišu 50.000 Din, v Sarajevu 100.000 Din, v Novem Sadu 60.000 Din, v Zagrebu 150.000 Din, v Banjaluki 150.000 Din, v Ljubljani 70.000 Din in na Cetinju 30.000 Din, skupno torej 650.000 Din.

S podeljeno podporo bodo banske uprave kupile najboljše seme pšenice in rži in ga razdelile med najsiromašnejše kmete. To seme bo izročeno kot posojilo za leto dni in ga bodo kmetje po žetvi vrnili.

Nova velesila na obzorju

30. t. m. se je sestala v glavnem mestu Turčije, v Ankari v Mali Aziji, konferenca balkanskih držav: Turčije, Rumunije, Jugoslavije in Grčije. Na konferenco je povabljen tudi Bolgarija.

Ta konferenca ima velik pomen, ki ga naglašajo tudi vsi veliki svetovni listi. Ne gre namreč samo za sklepe, ki naj utrde že obstoječi »balkanski sporazum«, ampak gre predvsem za pridobitev Bolgarije za balkansko zvezo in pa za način, kako izenačiti cilje držav, ki so vključene v »balkanski sporazum«, s cilji držav, ki so članice Male antante.

Ta naloga ne bo pretežka, ker sta Jugoslavija in Rumunija že članici obeh zvez.

Če pa pride do izvedbe tega načrta, potem moramo računati z nastankom nove velesile na jugovzhodu Evrope, ki bo dovolj močna, da se enkrat za vselej otrese tujih vplivov na Balkanu in da uresniči staro geslo: »Balkan balkanskim narodom!«

Število visokošolcev pada

Na ljubljanskem vseučilišču je letos število dijakov precej padlo. Samo modroslovna fakulteta, kjer se šolajo bodoči profesorji, ima prirastek (15 dijakov) v primeri z lanskim šolskim letom, vsi drugi oddelki pa izkazujejo manj dijakov.

To pomeni, da fantje — in menda tudi starši — polagoma le uvidevajo, da se študiranje na visokih šolah dandanes ne izplačuje več tako kakor se je nekdanj in zato gredo fantje rajši v druge poklice, kjer pridejo prej in do boljšega kruha.

Mlad fant — 20 let težke ječe

Pred ljubljanskim sodiščem se je moral pretekli teden zagovarjati 26letni Ivan Knific iz Trboja pri Smledniku na Gorenjskem, ker je 19. avg. t. l. z nožem sunil posestnika Franca Ozlja tako močno v pljuča, da je Ozelj v nekaj urah izkrvavel in ker je 20. avgusta ponoči s kolesom podrl nekega Ivana Rozmana s tako silo na tla, da je ta kasneje umrl v ljubljanski bolnišnici vsled otrpnjenja možganov.

Sodniki so po daljšem posvetovanju obsodili Ivana Knifica na 20 let težke ječe; državni tožilec je predlagal smrtno kazen.

In zakaj in čemu vse to? Zaradi nekkih 20 dinarjev, ki jih Ozelj Knificu ni hotel dati takoj, pa — vina in žganja je bilo nekoliko preveč...

Zakaj les nima cene?

Pretekli teden je zborovala na Dunaju mednarodna konferenca izvoznikov lesa. Na konferenci so ugotovili, da je padel izvoz lesa iz srednjeevropskih držav za celih 50 odstotkov, izvoz lesa iz Rusije pa je narastel za 70 odstotkov.

Te številke dokazujejo, da se povpraševanje po lesu v Italiji, v Nemčiji itd. ni nehalo, ampak se je celo dvignilo. Za srednje-evropske države, ki izvažajo les, je težava le v tem, da mi ne moremo izvažati lesa, ker nam dela Rusija s svojimi ogromnimi zalogami prehudo konkurenco, prisiliti pa tudi ne moremo nikogar zlepa in še manj zgrda, da bi naš les dražje plačeval kakor ruskega.

V 52 urah iz Anglije v Avstralijo

Ob proslavi 100letnice, odkar so se začeli angleški izseljenci naseljevati v Avstraliji, so priredili Avstralci veliko tekmo za vse letalce, ki so se tekme hoteli udeležiti, za progo Anglija (iz mesta Mildenhall, kjer je veliko letališče) — Avstralija (do glavnega mesta Melbourne).

V tekmi sta zmagala angleška letalca Scott in Black. Okoli 20.000 kilometrov dolgo pot sta preletela v 52 urah in 44 minutah, torej v dobrih dveh dneh. Nekdanj je trajalo potovanje iz Evrope v Avstralijo po morju 3 mesece!

Tekme se je udeležilo še več drugih letalcev, ki pa so daleč zaostali za obema Angležema.

Tekmo je omogočil bogat angleški izseljenec, ki je prišel v Avstralijo kot siromašen fant, kjer je prodajal po ulicah sladkorčke, danes pa je najbogatejši fabrikant čokolade v Avstraliji. Za tekmo je daroval 8 milijonov.

Avstralijo, peti del sveta, je odkril pravzaprav že slavnj mornar Cook l. 1770. Pravo izseljevanje v to deželo pa se je začelo šele leta 1834, največ izseljencev pa je prišlo v Avstralijo l. 1850., ko se je raznesel glas, da so tam našli zlato.

Izvoz drv na Ogrsko

Na podlagi novega dopolnilnega trgovinskega dogovora z Madžarsko od 15. septembra t. l. ima naša država pravico izvoziti prihodnje mesece na Madžarsko 2500 vagonov bukovih drv. Današnje cene bukovih drv prve vrste se gibljejo okrog 2100 Din za 10.000 kg franko vlačilec Budimpešta in okrog 1800 Din za 10.000 kg franko jugoslovanska postaja Horgoš. Izvozniki, ki imajo na prodaj taka drva in se zanimajo za izvoz na Madžarsko, zlasti pa tisti izvozniki, ki imajo blago na Savi ali pa ne daleč od postaje Szeged, naj se prijavijo Zavodu za pospeševanje zunanje trgovine z navedbo količin drv in drugih podatkov. Zavod bo njihove prijave oddal dalje na pristojna mesta.

TISKOVINE
vseh vrst: trgovske, uradne, reklamne, časopise, knjige, večbarvni tisk hitro in poceni!
TISKARNA MERKUR
LJUBLJANA, GREGORČIČEVA 23
Tel. 25-52. Telegram: Tiskarna Merkur.

Kmetje v drugih državah
odložajo v svojih stanovskih vprašanjih vse sami, pri nas pa samo v malenkostih. Zato nam je žiljensko potrebna stanovska organizacija.

Kmetiska mladina

Na X. rednem občnem zboru Zveze kmetiskih fantov in deklet, dne 8. septembra t. l. je bila soglasno sprejeta sledeča po tov. ing. Jelačinu predlagana

resolucija:

kmetijsko-strokovne komisije:

1. Kmetijsko strokovni odsek je soglasno konstatiral, da je nujno potrebno poglobiti strokovno znanje kmetijske mladine, ker bo le strokovno zmožna mladina lahko kasneje samostojno upravljala svoja gospodarstva ter se gospodarstveno osamosvojila.

2. Ker je število kmetijskih šol nezadostno in je že v obstoječih pripomočkih za strokovno izobrazbo kmetijske mladine premalo garancije za uspešen rezultat, je potrebno, da Zveza v svojem delokrogu podvzame za to potrebne mere.

3. Zveza naj po svojem kmetijsko-strokovnem odseku izdela detaljne programe za praktični strokovni pouk, ki naj bo zvezan s teorijo le v toliko, kolikor je to za izvršitev praktičnega pouka potrebno.

4. V ta namen naj se tudi pri posameznih društvih osnujejo kmetijsko-strokovni odseki, ki bodo imeli nalogo, da organizirajo praktične poskusne krožke po navodilih Zveze.

5. Kjer obstojajo kmetijska gospodarska združenja, je želeli, da se mladina v njih aktivno udeležuje in se tako v mladosti nauči skupnega združnega delovanja.

★

Celje. Seja Pododbora zveze v Celju se vrši na praznik, dne 1. novembra ob 8. uri dop. v tajništvu. Dolžnost odbornikov je, da se seje udeležijo!

Št. Pavel pri Preboldu. Na dan pogreba kralja-mučenika se je vršilo v Št. Pavlu žalno zborovanje na trgu pred cerkvijo. Mnogoštevilni udeleženci, med njimi številni člani različnih organizacij kakor Gasilskih čet, Društva kmetiskih fantov in deklet, Sokola i. dr. so prisostvovali žalostinkam cerkvenega pevskega zbora. Žalni govor je imel zdravnik dr. Tajnšek. Ob gorenju sveč na mnogih oknih so se navzočni v petminutnem molku poklonili Viteškemu kralju Aleksandru I. Zedinitelju. — Članstvo posameznih že naštetih društev pa je tudi še posebej priredilo svoje žalne seje.

Vanča vas v Prekmurju. Tudi pri nas v Prekmurju smo že dolgo čutili potrebo po samostojni kmetijski organizaciji. Končno smo se odločili ustanoviti »Društvo kmetiskih fantov in deklet«, h kateremu je pristopilo lepo število tovarišev in tovarišic. Radi protiagitacije jih je sicer nekaj odstopilo, bomo pa zato ostali s trdno voljo zagrabil za društveno delo. Kmetiska mladina se mora organizirati v društvo, kjer sama odločuje in se v tem smislu tudi izobražuje.

Na ustanovnem občnem zboru smo izvolili odbor z Janezom Hoheggerjem kot predsednikom, Smodišem Karlom kot podpredsednikom in Josipom Gilderjem kot tajnikom.

Sklenili smo uprizoriti nekaj iger in prirediti v zimski dobi več predavanj. Upamo, da bomo v kratkem lahko kaj več poročali o društvenem delovanju.

Sporočilo uredništva. Naj nam oprostijo številna Društva kmetiskih fantov in deklet, da ne moremo objaviti vseh poročil o žalnih sejah in spominskih svečanostih za blagopokojnim Viteškim Kraljem Zediniteljem Aleksandrom I.

Prejeli smo toliko poročil, da nam danes prostor ne dopušča vseh objav, skušali pa bomo to storiti v prihodnjih številkah.

Kako povečam donosnost svoje kmetije?

Tako bi se lahko glasil naslov knjige »O organizaciji in upravi kmetije«, ki jo izda med svojimi letošnjimi štirimi knjigami Kmetijska matica. In koga izmed nas to vprašanje ne zanima? Poleg te knjige še poučna knjiga o našem kmetijskem kokošarstvu, dalje lepa povest iz naše Belokrajine ter končno veliki koledar za leto 1935 z bogato in poučno vsebino. Vse štiri knjige za skromno vsoto Din 20.— (poštšina posebej). Prijavite se takoj za člana kmetijske matice pri domačem poverjeniku ali pa direktno pri kmetijski matici v Ljubljani, Kolodvorska 7. — Ker se tiskajo knjige v omejenem številu, se bomo mogli na prepozne objave ozirati le, dokler bo kaj zaloge. Zato ne odlašajte z naročilom!

Novice

★

6 milijonov dinarjev za sadje so letos izdali Ljubljančani. Sadja so letos pripeljali na ljubljanski trg okoli 2 milijona kil.

Šolsko zdravilišče (polikliniko) bodo zgradili v Ljubljani. Načrti so že odobreni; stavba pa bo veljala okoli 2 milijona dinarjev.

Poneverba. V tovarni za čevlje na Bregu pri Ptujju so prišli na sled velikim poneverbam. Gre baje za 300.000 dinarjev.

Kožuhe so pokradli drzni zlikovci iz mariborske mrtvašnice. Tri uzmoviče je policija že prijela. Kožuhe ima občina pripravljene za pogrebne uslužbenke.

Kaznjence požira žeblje. 25letni kaznjencec Ferdinand Vogrinec je pred nekaj dnevi pobegnil iz mariborske kaznilnice. Priklatil se je do Središča, kjer pa je padel v roke orožniški patrulji. Včeraj so ga orožniki odgnali nazaj v Maribor. V vlaku je Vogrinec na tistem potegnul iz žepa pest žeblev ter jih kar enega za drugim požrl. Spremljevalci so postali pozorni nanj šele takrat, ko se je začel zvijati od bolečin. Nenavadna hrana mu je menda hudo dela v želodec, ker se je na mariborskem kolodvoru že kar onesveščal. Reševalci so ga z avtomobilom prepeljali s kolodvora v bolnišnico, kjer so mu z operacijo odstranili žeblje iz želodca.

Za zgradbo poslopja vseučiliške knjižnice v Ljubljani je odobril minister za prosveto kot prvi obrok znesek 1 milijon dinarjev; finančni minister je na to postavko v proračunu tudi že pristal. Glavno zaslugo pa ima pokojni kralj-zedinitelj, na čegar pobudo je vlada ta znesek odobrila. Kakor znano, je bil pokojni vladar pokrovitelj ljubljanskega vseučilišča, po katerem nosi ta zavod tudi svoje ime »Alma mater Alexandrina«.

Napad na avto. Neki Franc Prisočnik je skušal v okolici Novega mesta napadati avtomobile s samokresom. Napadi pa se mu niso posrečili; napadalec so odpeljali v zapor.

Nevaren pustolovec pod ključem. Avstrijska policija je prijela v Solnogradu nekega sumljivega človeka, ki se je izdajal za »Slavka Kosta«. Po daljšem poizvedovanju pa je ljubljanska policija ugotovila, da je dozdnevni »Kost« neki Vinko Stoklas iz Haloz, ki je bil že šestkrat kaznovan zaradi najrazličnejših sleparij. Stoklas bo izročen ljubljanskemu sodišču.

Nov premogovnik. Premogokopna družba »Podlož-Hrastovec« v Medvedcih pri Ptujju je te dni začela redno obratovanje. Za premogovnik se zanima tudi neka angleška skupina, ker je premog prvovrsten; ima namreč do 6700 kalorij.

Naš pravi domači izdelek!

Slike Nj. Vel. kralja Petra II. Dvorni maršalat je izdal akad. slikarju g. Božidarju Jakcu dovoljenje za izdajo umetniških reprodukcij portreta Nj. Vel. kralja Petra II. Državni in samoupravni uradi, občine, šolska vodstva in trgovci se opozarjajo, da izidejo reprodukcije v par dneh v bakrotisku, in sicer v velikem formatu 70×50 cm po 75 Din in v manjšem 25×35 cm po 15 Din. Del čistega dobička je namenjen za umetniški fond. Opozarjamo, da se slike naročajo pri kulturnem oddelku mestne občine v Ljubljani.

Avto je zgorel pretekli torek g. Josipu Kosu v Novem mestu. Lastnik bo prevažal ljudi iz Novega mesta v Krško in nazaj z drugim vozom.

Kathreiner Kneippova sladna kava je s svojo kakovostjo in izdatnostjo nenadkriljival Pazite na tovarniški znak!

Pri pranju je vtonila 30letna Ivanka Ozmec iz Cvetkovec. Ker je dolgo ni bilo domov, so jo šli iskat in so jo našli mrtvo v potoku.

Tolovajski napad na orožniško patrolo. Preteklo nedeljo proti večeru je šla večja družba iz Haloz na svoje domove na spodnjem Dravskem polju. Med to družbo sta bila tudi posestnikova sinova Štefan Stepišnik in Franc Horvat, oba iz Gorišnice. Na Dravskem mostu pri Borlu je bila orožniška patrola v službi. Navedena družba je brez vsakega povoda napadla patrolo, sestoječo iz dveh orožnikov. Eden od družbe je pograbil za slatinsko steklenico, polno vina, ki jo je imel v žepu, in jo zagnal z vso silo enemu orožniku naravnost v glavo. Orožnik se je nevarno zadet zgrudil in obljubil nezavesten v mlaki krvi. Prenesli so ga v bližnjo hišo, kjer so mu nudili prvo pomoč. Navedena družba se je nato naglo razpršila in izginila v temno noč. Na prošnjo komandirja orožniške postaje v Zavrču je prišla asistenca iz Ptujja radi zasledovanja napadalec. Končno se je orožnikom posrečilo aretirati imenovana posestnikova sinova, ki sta na sumu, da sta izvršila napad na orožnike. Obadva so izročili okrajnemu sodišču v Ptujju.

Most med Beogradom in Zemunom bodo otvorili že v nekaj tednih. Dela na zemunski strani so že končana, na beogradski strani pa še utrjujejo del ceste do mostu.

Vzajemna pomoč. Proti vodilnim osebam znane »Vzajemne pomoči« sestavlja državno tožilstvo v Ljubljani obširno obtožnico. Pričakujejo, da se bo tožba lahko pričela že meseca marca prihodnjega leta.

Svojo ženo je težko ranil v Križah pri Komendi neki Slatnik. V prepiru je zagrabil za nož in ga zabodel svoji ženi v prsa. Zdravniki pa le še upajo, da bo žena okrevala.

Stoletnica trgovske organizacije v Ljubljani. Ljubljansko trgovstvo je slavilo te dni 100letnico svoje stanovske organizacije. Organizacijo so si morali ustanoviti na pritisk Francozov, ki so tedaj gospodovali v Ljubljani.

Z ogljenim plinom se je zastrupil te dni v Mariboru v nekem prenočišču 55letni ključavničar Anton Bauer iz Konjic. V sobi si je napravil ogenj, na ogenj je nasipal 4 kile oglja in legel v posteljo. Ogljeni plin ga je počasi omamila do smrti.

Zagrebski peki nameravajo kruh podražiti, ker se utegne cena pšenice zaradi izvoza na Češko, v Avstrijo in v Nemčijo nekoliko dvigniti.

»Skrynostno« lekarno so te dni odkrili v Mariboru. Neka ženska je prodajala zlasti moškim razne »arčnije« in trgovina je prav dobro nesla, dokler niso uradni organi bogate zaloge »zdravil« zaplenili.

Vlak je povozil pretekli teden 24letno postrežnico Ivanko Kvasovo iz Rožne doline pri Ljubljani, ko je hotela prekoračiti železniško progo. Vlak je ženo močno razmesaril.

Pridna gospodinja ne miruje od zore do mraka, njenemu bistremu očesu ne uide noben prašek, kajti njen dom mora biti vedno lep in čist. Prav tako kot pridna gospodinja je Zlatorog-ovo milo: njegova obilna snežno bela pena prodira pri pranju skozi vsako tkanino in očisti perilo tako natančno, da izgleda lepše kot novo. To posebno dobro lastnost Zlatorog-ovega mila poznajo naše gospodinjne prav dobro in trdijo druga za drugo: »Le Zlatorog milo da belo perilo!« Vsaka gospodinja je srečna, ki se poslužuje Zlatorog-ovega mila! Priporočamo ga!

13.000 dinarjev v gotovini in precej blaga so odnesli neznani vlomilci trgovcu Mihaelu Bonu v Dol. Maharovcu pri Št. Jerneju na Dolenjskem.

Življenje si je vzel pretekli teden 42letni brezposelni kovaški pomočnik Konrad Klinc na Podovi pri Račah pri Mariboru. Vzrok: beda in brezposelnost. Mož je zapustil ženo in 6 nepreskrbljenih otrok.

14letni dijak-samomorilec. V Mariboru se je pretekli teden ustrelil 14letni dijak Avgust Jelen, baje iz strahu, da bo izključen iz šole.

»Veseli« Janez pred sodiščem. Nekemu Janezu iz Zminca so prisodili na ljubljanskem sodišču 6 mesecev strogega zapor, ker je ukradel nekemu posestniku 1 par čevljev, vrednih 150 Din, prodal pa jih je za 70 dinarjev. Ko mu je predsednik prijazno rekel: »Čez zimo boste torej preskrbljeni — ali ste s sodbo zadovoljni,« se je veselil, v resnici pa vsega usmiljenja vredni Janez odrezal: »Pa kako!«

Za spomenik pokojnemu vladarju Zedini-telju je občinski zastop v Zagrebu določil kot prvi obrok 450.000 Din.

Angleške vojne ladje, ki so imele pretekli mesec svoje vaje v Jadranskem morju, so se zbrale pretekli terek v našem pristanišču v Tivtu, odkoder so odplule na Malto. Bilo je 30 vojnih ladij.

Oderuška pijavka. Pred zagrebškim sodiščem imajo nekega Leona Fogliardija, ki je posojal ljudem denar na neverjetno oderuške obresti. Tako je zahteval za 5000 Din posojila za 3 mesece kar 1500 Din obresti, v nekem drugem primeru pa za 5500 Din posojila kar 3000 Din obresti za 3 mesece. Takih primerov našteva obtožnica kar 150! Taka pijavka zasluži pač pošteno »plačilo!«

Prostovoljno je šel v smrt 45letni žagar Jakob Vidovič v Mariboru. Mož je imel žago-cirkularko, ki se mu je potrla, a za popravilo ni imel denarja. Ker pa je dobil sedaj na jesen dosti dela, ki ga ni mogel opraviti, ga je to tako potrla, da si je končal življenje.

Obupan vlomilec. Nedavno je bilo vlomljeno v Volponu v grad grofa Normanna. Zmanjkalo je 50.000 Din. Vloma so obdolžili 24letnega slugo Gregurince, ki je vlom tudi priznal, a se je v zaporu obesil.

Nepošten uradnik. Beogradski občinski zastop je odslovil iz službe upravnika mestne trošarine Veljkovića, ker je osumljen, da je podpiral tihotape in tako oškodoval občinsko blagajno za milijone.

Fran Šuklje — 85letnik. Na svojem domovanju na Kamnu pri Novem mestu je slavil pretekli četrtek svojo 85letnico g. Fran Šuklje, bivši deželni glavar in »oče dolenjskih železnic«. Naj dočaka v sreči in zdravju še mnogo let!

Na 20.000 dinarjev cenijo škodo, ki jo je napravil zadnji sneg zlasti na sadnem drevju v bližnji in daljni ljubljanski okolici.

Previsoke cene ne koristijo. Železniška uprava je lani precej zvišala vozne. Posledice se kažejo sedaj v tem, da se ljudje manj vozijo; železnica pa ima namesto pričakovanega dobička — izgubo.

Po svetu

Zastrupljeni delavci na Eiffelovem stolpu v Parizu. Na stolpu, ki je 300 metrov visok, se je v višini 170 metrov pokvarilo dvigalo. Z drugim dvigalom je odšlo več delavcev v višino, da popravijo škodo. S seboj so vzeli tudi premog, ker je bilo v višini silno mrzlo. Premogovi plini pa so delavce zastrupili.

Nov vodovod so otvorili te dni v San Francisku v Zedinjenih državah. Vodovod so delali 20 let in je veljal 100 milijonov dolarjev.

Italijanski državni dolgovi znašajo 600 milijard dinarjev. Toliko dolga je naredila Italija zlasti zaradi financiranja raznih javnih del.

Za javna dela bodo izdali letos v Nemčiji 4 in pol milijarde mark.

Preveč ladij. Na svetu je dandanes okoli 10.000 ladij odveč, ker ni zanje ne tovorov ne potnikov. Tudi to je ena izmed posledic carinske zaprtije.

55 atentatov je bilo izvršenih po vojni na razne ugledne, zlasti politične osebnosti.

90 milijonov volilcev bo volilo v sovjetski Rusiji pri prihodnjih volitvah delegate za kmet-ske in delavske sovjete.

A. S.

Rokovnjaška osveta

I. poglavje.

Kraj Lukovice v Podpeči, tam pred Črnim Grabnom, je bilo nekdanje vse bolj živahno nego je dandanes. Ob veliki cesti je stalo gradiču podobno poslopje. Tu so se ustavljali popotniki in veseli vozniki, kajti pod to streho je bila gostilna in postajališče cesarske pošte. Hiša stoji še dandanes in ljudstvo ji pravi »Stara pošta«. Ostalo pa je le ime. Gostilne ni več, pa tudi veselje hrup in živahno vrvenje sta zdavnaj utihnila. Po obronkih in brdih na desni strani ceste se zdaj sončijo prijazna kmet-ska naselja, vasice kakor ptičja gnezdeca: Zahrib, Gradišče, Ko-seže in vrsta drugih.

V Zahribu je živel v začetku XIX. stoletja veljavni kmet Eržen. Bil je daleč naokrog znan »rihtar« in strah in trepet vseh mladeničev, sposobnih za vojaški stan. Pogosto se je oglašal v Podpeči »Na pošti«. Prihajal je vedno po važnih uradnih poslih, mnogo pa je tudi kupčeval s tujimi vozniki. Matevž Eržen je bil namreč najbogatejši kmet v Zahribu. Spadal je med svobodne in ni opravljal niti tlake niti ni plačeval desetine. Njegovi hlevi so bili vedno polni lepih konj in na te je bil celo Erženov hlapec Jernej ognjevitno ponosen.

V vihnem vojnem času l. 1808. je bila Erženova najstarejša, ki so jo bili krstili za Lenko, stara že osemnajst let. Oče jo je imel silno rad. V Podpeči se je v družbi znancev kaj rad postavil, češ:

»Povem vam, da bom dal Lenki tako doto, kakor je še nobena ni imela v naši fari!«

Tako je oblastni Eržen zatrjeval tudi tisti

večer na sredpostno nedeljo. Pivci so mu skraja molče pritrjevali, čez čas pa se oglasi tesar Prelovšek iz Gradišča:

»I, Eržen, kaj si že izbral dekletu ženina?«
»Za to je še vedno dovolj časa!«
»Pa si ga je nemara že sama izbrala, kaj?«
»Kje si ga pa sme!«
»No, no, le počasi, Eržen! Že vidim, da vem več kakor ti, ha ha —!«
»Kaj pa veš?«
»Saj sem dejal, da več kakor ti!«
»Če res kaj veš, pa kar povej!«
»Sem že povedal: Lenka ima fanta že izbranega!«

Eržen plane izza mize in skoči k Prelovšku:

»Govori, ti pravim!«
Med pivci je bil Prelovšek edini, ki se Eržena ni čisto nič bal.

»Marsikdo se te boji, Eržen!« se je razkorail pred njim, »jaz ti pa povem vse v obraz, kar mislim! Ne bojim se tebe in ne nikogar, zato tudi vedi: Lenkin fant je Pečnikarjev Janez iz Sel! Tako. Zdaj veš.«

»Naša Lenka ne bo nikoli Pečnikarjevala!« udari Eržen s tako jezo po mizi, da odlete steklenice in kozarci po tleh.

»Kdo ve?« se namrdne Prelovšek. »Veš, Eržen, zarečenega kruha je bilo že dosti sneedene —!«

Eržena drzni odgovor tako zbode, da pri priči obmolkne in molče odide.

Kakor bi trenil, je bil Eržen doma, vendar ni klical domačih, ampak je legel v senik in čakal. Nedelja je. Ako je Janez res Lenkin fant, pride nocoj pod okno. Potem —!

Na preži možaka polagoma že mineva prva najhujša jeza. Noč je mrzla in nikjer se nič ne gane. Morda je bilo Prelovškovo govorjenje le prazno besedičenje, samo toliko, da bi se Matevž razjezil. V takih mislih se zazdi sam sebi nespameten in že hoče zaviti proti hiši, ko nenadoma zasliši iz teme lahne stopinje. Previdno stopa naproti, vendar ne more spoznati, kdo prihaja. Nočni obiskovalec je premeten. Skoraj ni čuti njegovega koraka. Zdaj, da, zdaj je ob stal. Kje? Pod Lenkinim oknom!

V očetu iznova zavre jeza. Šipe zazvene: fant je potkal. Sepet, vzdih, obljube in zopet blaženi vzdih, kakor jih poznajo le ljubeča srca v nočni tišini.

Zdaj ni za Eržena nobenega dvoma več: to je Pečnikarjev Janez! Prelovškovo govorjenje je bilo torej resnično! Kaj naj zdaj ukrene oče? Ali naj mlado dvojico temeljito ošteje in za nameček še premlati hčer, ki se drzne za njegovim hrbtom objemati takega bajtarskega siromaka?

Po kratkem oklevanju se splazi čisto k njima. Joj, kaj mora slišati! Lenka šepeče, kakor da pripoveduje samemu Bogu:

»Ne boj se, Janez! Rajši stokrat v smrt kakor le enkrat proč od tebe!«

»Tako!« se komaj kroti razjarjeni oče! »Le čakajta! Ne bo treba smrti! Samo nekaj korakov, pa bo vse dobro!«

Molče pusti oče mlada zaljubljenca, v srcu pa mu je že dozorel sklep, da za vsako ceno da Janeza ujeti in ga utakniti v vojake. Potem naj Lenka le vzdihuje! Ko bo spoznala, da ne more z glavo »kozi zid, jo bo že srečala pamet!

(Dalje prihodnjik.)

Razno

Dober tek

Na svetu je mnogo ljudi, ki imajo zelo zdrave in krepke želodce. Toda čeprav ti ljudje mnogo jedo, niso vsi debeli, ampak nekateri so celo tako mršavi, kakor da bi silno stradali.

Dobri želodci pa prirejajo med seboj tudi tekme, kdo bo več pojedel. Ni še dolgo tega, ko so poročali časopisi o neki tekmi na Češkem, pri kateri je šlo za to, kdo bo pojedel največ češpljevih cmokov. »Rekord« je odnesel neki dijak, ki je pobasal kar 103 cmoke v svoj želodec, pa bi jih bil še nekaj, a mu ni bilo treba, ker je bil rekord že itak njegov.

V Francoskem mestu Rouen-u pa so priredili posebno »svečanost trebuha«. Te čudne slavnosti so se udeležili prav imenitni gospodje in gospe, ki so sedeli za mizo, ki se je kar šibila samih kuharskih dobrot. Šlo je za tekmo kdo bo največ pojedel. Najprej so jedli ribe — neki gospod jih je pojedel cel kilogram! Nato so prinesli na mizo ocvrte piščance z dodatki. Vsak je pojedel vsaj po enega piščanca, neka gospa pa dva, to pa tako mirno in lepo, da so vsi mislili, da bo ona dobila prvo nagrado. Prekosil jo je pa nekdo pri telečji pečenki. Neki gospod je namreč kar celo skledo s pečenko potegnil k sebi; bilo sicer ni celo tele, ki si ga je privoščil, dosti manj pa tudi ne. Pa tudi ta gospod ni dobil nagrade, čeprav je pojedel poleg pečenke še toliko prikuh, da bi jih bila imela revna družina za cel mesec dovolj. Nagrado je dobil gospod, ki je pojedel toliko tort, da jih je v kuhinji zmanjkalo, čeprav je bila zaloga prav izdatna...

Pa pravijo, da se ljudem na svetu slabo godi! Nekaterim že, vsem pa gotovo ne!

Vojaška vzgoja mladine

Dandanes slavi vojaška vzgoja mladine skoro po vsem svetu svoje velike zmagovalstvo in večina držav je že sklenila postave, ki urejajo vojaško vzgojo mladine.

Zaradi skrajšanja obvezne vojaške službe določajo postave v Franciji, da se mora vsa moška mladina že pred začetkom vojaške službe telesno krepiti. Nadzorstvo in vodstvo telesne vzgoje je v rokah posebnega urada, v katerem so zastopani vojaški strokovnjaki in vzgojitelji. V vsakem okrožju je vodja telesne vzgoje polkovnik, vzgajajo pa mladino telesno od 6. do 16. leta po enotnem pravilniku.

V Italiji mora biti vsa mladina od 8. do 14. leta vključena v mladinski organizaciji »balila«. Od 14. do 18. leta vežbajo mladino v uporabi orožja. Vzgojo vodijo preizkušeni starejši častniki.

Na Poljskem imajo vso telesno vzgojo mladine v rokah vojaške oblasti. Vzgoja, ki je obvezna, traja dve leti: prvo leto se vežbajo kot pešci, drugo leto pa v vojaških bojnih oddelkih. Drugoletniki se morajo udeležiti tudi posebnih vojaških vaj, ki trajajo 6—8 tednov. Izobražujejo pa mladino tudi v letalstvu, v topničarstvu in v obrambi proti plinskim napadom.

Na Češkem vzgajajo mladino telesno v so-

kolskih društvih. Pravijo pa, da bodo kmalu vpeljali tudi obvezno vojaško vzgojo.

V Angliji je telesna vzgoja mladine privatna stvar, toda država to vzgojo nadzoruje. Izobražujejo pa posebej častniški naraščaj, posebej pa moštvo. Največ članov pa ima organizacija »skavtov«, ki je čisto vojaška.

V Rusiji pa mora biti vsa moška in ženska mladina brez izjeme vojaško izvežbana.

»Kmetijsko berilo«, izdalo »Društvo kmetijskih strokovnjakov za Dravsko banovino«, uredil Josip Strekelj, tisk J. Zalaznika, s 110 stranmi in 15 slik obsegajoča knjiga. Sestavki so spisani od 14 kmetijskih strokovnjakov, so pregledno porazdeljeni v poglavja po strokah. Vsebinska kaže, da so pisatelji odbrali tisto snov, ki je nova ali nujno potrebna, da se je oprimejo naša kmetijska gospodarstva za izboljšanje sedanjega težkega položaja. Za poljedelce je zlasti važen spis ing. Mikuža o pridobivanju zboljšane semena, da dvignejo množino pridelkov. Za boljše krompirjevo letino nas poučuje Šustič. Zaradi pičlih pridelkov sena uči ing. Hočevar, kako travnike zboljšati, o umetnem krmljenju piše Malasek. Za zboljšanje živinoreje priporoča Wernig rodovniške organizacije. Lepe nauke imamo iz sadjarstva od različnih pisateljev. O pripravi vina in sadjevca so temeljiti članki Gombača, Kureta in Kafola. Tudi iz vrtarstva, ki se pri nas premalo uvaža, so lepa navodila od Streklja. Ker je v slogi moč, utemeljuje Rožet potrebo kmetijskih zadrug na nesebični zdravi podlagi, ki se v sedanjem času nujno potrebuje. — Knjiga je lep kašip in jo najtopleje priporočamo.

Ko prečitaš Kmetški list, daš ga prečitat tudi sosedu in mu priporočaš, da si ga naroči. Celoletna naročnina znaša samo 30 dinarjev.

Iz same ljubezni do dobrotnikov

Dominik Duh, lačen, ves premražen in bos, moli ta teden po grobovih za duše umrlih domačih in tujih dobrotnikov; obenem pa čuva svojem rajnih drage lampe, vence, krizanteme in sveče pred tatovi.

Radio

ni od 4. do 11. novembra 1934.

Nedelja, 4. novembra: 8.55: Versko predavanje — 10.20: Dobra vzgoja in nega otrok (ga. Zajc—Boškovičeva) — 16.00: Kmetijska posvečevalnica (ing. Sadar Vinko) — 20.00: Nacionalna ura: Razglas zedinjenja Bosne in Hercegovine s Sremom.

Ponedeljek, 5. novembra: 18.00: Odlomki iz Črne gore (Vladimir Regally) — 10.10: Nac. ura: Ilirski pokret — 20.00: Zdravniška ura (dr. Bogomir Magajna).

Torek, 6. novembra: 11.00: Šolska ura: O mladinski igri v splošnem in posebej (Vombergar Joža) — 18.00: Gospodinska ura: Puding, dodatna hrana za bolnike (Milena Šerko) — 19.10: Nac. ura: Vojska in narodna prosveta.

Sreda, 7. novembra: 19.10: Nac. ura: Vlada Gjurdjevič.

Četrtek, 8. novembra: 18.00: Smuška ura ljublj. zimskega podsveža — 19.30: Nac. ura: Vuk Stefanović Karadžić — 20.00: Pravna ura (dr. Knaflič).

Petek, 9. novembra: 19.00: Nac. ura: Selitev Srbov pod patriarhom Carnojevičem.

Sobota, 10. novembra: 18.00: Zakaj sem jugoslovanski nacionalist (N. O.).

Sejmi

4. novembra: Preska pri Medvodah, Sv. Lenart nad Laškim, Konjice, Št. Pavel pri Preboldu.

5. novembra: Novo mesto, Kranj, Višnja gora, Št. Jernej, Krško, Celje, Braslovče, Murska Sobota, Beltinci.

6. novembra: Kropa, Vel. Lašče, Mengeš, Vrhnika, Jesenice na Gor., Ptuj, Brežice, Rečica ob Savinji, Sv. Lenart v Sl. g., Nova cerkev, Sevnica n. Dravi, Sv. Vid pri Ptuj, Pekel pri Poljčanah, Sv. Lenart v Zabukovju nad Sevnico, Dol. Lendava.

8. novembra: Ljutomer, Turnišče.

10. novembra: Št. Vid pri Stični, Ponikva, Slov. Gradec, Puconci.

Vrednostni papirji

2½% Vojna škoda	Din 343—344
7% investicijsko posojilo	Din 71—72
7% Drž. hipotek. banka	Din 64—66
6% begluške	Din 56—57
4% agrarne	Din 40—41
7% Blair posojilo	Din 52—54
8% Blair posojilo	Din 60—64
Privilegirane agr. banke	Din 207—210

Valute

1 ameriški dolar	Din 33'70
1 nemška marka	Din 13'60
1 švicarski frank	Din 11'10
1 angleški funt	Din 167'—
1 francoski frank	Din 2'24
1 češkoslovaška krona	Din 1'41
1 italijanska lira	Din 2'92

Tem kurzom, ki veljajo za čas od 15. maja 1934, se mora do nadaljnje odredbe dodati še 28½% na ime »prima«.

Avstrijski šiling v privatnem kliringu 8'20 dinarjev.

ZEDINJENA ZAVAROVALNICA D. D.

**VARDAR
HERCEG BOSNA
TRIGLAV**

Filijalna direkcija za Dravsko banovino v Ljubljani, Miklošičeva c. 14, telefon 29-17

Zavarujte svoje domačije pri tem največjem domačem zavodu!

Dohodek na premijah za l. 1933 Din 42,931.036'17 • Bilančne rezerve za l. 1933 Din 71,767.370'50

Kmetovalci!

Kupujte domače, ceneno umetno gnojilo

mlete ricinove tropine,

ki vsebujeje zajamčeno najmanj 4-5 do 5-5% dušika

Dobavlja jih po ceni

Din 40- za 100 kg

franko vreče, franko tovarna, dokler traja zaloga.

TOVARNA OLJA IN TROPIN

HROVAT & KOMP., LJUBLJANA

Tyrševa cesta 1a/III.

Telefon št. 21-83. — Poštni predal 297.
Poštni čekovni račun števil. 10.545.

Najvarneje in najbolje
naložite denar pri

HRANILNICA KMEČKIH OBČIN V LJUBLJANI

Miklošičeva cesta št. 19

Ustanovljena 1911

(Palača Vzajemne zavarovalnice)

ki je edino pupilarno varen zavod kmečkih občin. Za varnost jamči 16 kmečkih občin ustanovitelj z vsem svojim premoženjem in vso davčno močjo. Nalagajte svoj denar v ta zavod, kjer je denar najbolj varen. Hranilne vloge obrestuje po 4%, vezane na 3 mesece po 5%. Rentni davek plačujejo vlagatelji sami. V to hranilnico nalagajo sodišča in občine ter župni uradi denar mladoletnih, skrbilencev, preklicancev, ustanov in drugih javnih zakladov, varščin in zapuščin. Posojuje svoj denar na posestva in občinam proti amortizaciji in na menice proti mesečnemu odplačevanju. Hranilnica je pod nadzorstvom kraljeve banke in komisariata

EKONOM

F. Z. Z. O. Z.

v Ljubljani

Kolodvorska ulica 7

(v lastni hiši)

Telefon interurban 25-06

Dobavlja vse deželne pridelke, kakor: pšenico, rž, ječmen, oves, koruzo, ajdo itd. Mlevske izdelke: pšenični zdrob, pšenično moko, rženo moko, ajdovo moko, koruzno moko, koruzni zdrob, pšenično in koruzno krmino moko, pšenične otrobe, ješprenj, kašo. Poljske pridelke: krompir, fižol, zelje, sadje, seno in slamo. Stalna zaloga vseh um. tih gnojil (rud. superfosfata, kalijeve soli, Tomasove žindre, nitrofoskala, apnenega dušika, čiškega solitra itd.), cementa in drugo glavno zastopstvo za Slovenijo opekarne „Illovač“, Karlovac, za vse vrste zidne in strešne opeke.

Povečanje prihrankov

Vam omogočamo kljub težkim časom.

Ničesar drugega Vam ni treba napraviti kot, da od svoje plače oziroma dohodkov odločite, četudi najmanjši, a zato stalni znesek za svojo bodočnost. Vse drugo Vam izvedemo sami, ako se zgledate pri nas.

Samo načrtno varčevanje

Vam pri sedanjih pičlih dohodkih zagotovi, da dosežete načrt, cilj, za katerega je potreben denar (za izlet, tečaj, šolanje, zidavo, gospodarsko osamosvojitve, preskrbo za starost, bolezen ter dofo itd.). To je novi način štednje, s katerim hočemo tudi nepremožnim pomagati do blagostanja.

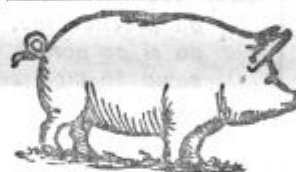
Ravno zato se Vam obrestuje

ta denar po izredno ugodni obrestni meri ter samo ob sebi umevno tudi **redno izplačuje.**

Na ta način spravite svoj prihranek varno, plodonosno, vsak čas razpoložljivo. — Blagovolite se le obrniti pismeno ali osebno na

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE

LJUBLJANA - CELJE - MARIBOR

„Provandeine“

najbolj preizkušeno sredstvo za rejo prašičev

S „Provandeine“ hranjen prašič nikoli ne preneha jesti, odporen je proti boleznim, ter se zreli dva meseca preje, kar je zelo važno za prašičerejca, ker pride preje do denarja.

Zavitek od 800 gramov preje Din 25,—, sedaj Din 20,— —————
Poizkusite s „Provandeine“ tudi pri Vaših prašičih in prepričali se boste sami!

V slučaju neuspeha Vam povrnemo denar!

Ako ga v Vašem kraju ne dobite, Vam ga pošljemo po povzetju. Pri odjemu dveh zavitkov poštnine prosto. Preprodajalci popusti!

GLAVNO ZASTOPSTVO:

J. M. JUNC, LJUBLJANA, Dvořakova ul. 3

DENAR naložite najbolje in najvarneje pri domačem zavodu

KMETSKE HRANILNI IN POSOJILNI DOM

reg. zadr. z neomejeno zavezo

v LJUBLJANI, Tavčarjeva (Šodna) ulica št. 1

Telef. št. 28-47. Rač. pošt. hran. št. 14.257. Brzjavlj.: „Kmetijski dom“ Žiro rač.: Narodna banka

VLOGE na knjižice in tekoči račun obrestuje po 4% brez odpovedi, po 5% pri tromesečni odpovedi. — **JAMSTVO ZA VLOGE** presega večkratno vrednost vlog. Strankam tudi brezplačno poštne položnice za nalaganje denarja. Vložne knjižice drugih zavodov sprejema brez prekinjenja obrestovanja. — **POSJILA** daje na poročstvo, na vknjižbo in na zastavo premičnin in vrednostnih papirjev in v tekočem računu pod najugodnejšimi pogoji. **BLAGAJNIŠKE URE:** Ob delavnikih od 8—12½ in od 3—4½, 'e ob sobotah in dnevih pred prazniki od 8—12½ ure.

Podružnici: KAMNIK — MARIBOR

Stanje vlog: Din 35.000.000.—. Rezerve Din 1.200.000.—.